பத்ராசல ஸ்ரீராமதாசர்
சரித்திரம்

C

O22:4196w
N08
118194

ஸ்ரீ

சிவமயம்

பதிப்பு

இராமநாடகச்சரித்திரம்.

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

[illegible]

திருப்பத்தூர்

ம. கு. ஸ்ரீ. நாராயணசாமியவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

[illegible]

[illegible]

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

TIRUPATUR

[illegible] PRESS.

விலை அணா 0—3—0.

சிறப்புக்கவி.

[illegible]

[illegible]

விளம்பரம்.

[illegible]

இங்ஙனம்,

[illegible]

காப்பு.

விருத்தம்.

திருவளரும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

பல்லவி.

[illegible] (௧)

அநுபல்லவி.

[illegible] (௨)

[illegible] (௩)

[illegible] (௪)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

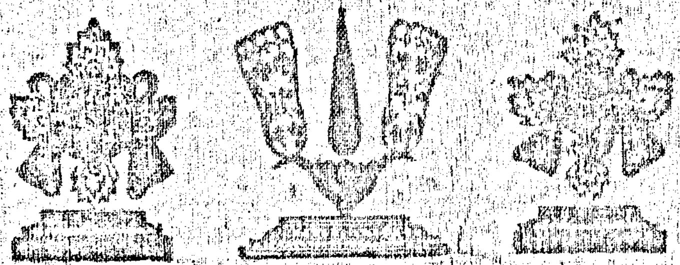

பத்ராசலமஹாத்மிய சுருக்கம்.

விருத்தம்.

சீருஞ் சௌனகர் நிமிச மெல்லாருஞ்
சேவித்துச் சூதமா முனிவரைக் கண்டு
போதும் பத்திரா சல மஹாத்மியம்
பெருமையது கூறுமென் றன்புடன் கேட்கப்
பாரு மென்றுதும் மன்னா பேசக
பத்திராசல மான்மியம் பகர்ந்து நகைத்
தாரகும் வியாசர் தெரித்த வண்ணஞ்
சற்குணர் முனிவர்கட் கீதுரைக் கலுமே.

வசனம்.

சௌனகர் முதலிய முனிவர்களைச் சூதமுனிவர் நோக்கி முன்னொரு [illegible] பத்திராசல மஹாத்மியம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

தோரா.

பரம பாகவதி காமனி யென்றொரு
பாலினைத் தாயெனவி மென்றுன்—இவ்
வைமோனை குறிப் ஐம்பெரும் [illegible]
[illegible] கன்றும்

வசனம்.

அப்படியே [illegible] சுதர்சனர் அந்நராத்தை [illegible] அனுக்கிரகப்படி மேருவின் மன்னன் [illegible] மேருதேவி புத்திரி [illegible]

தோரா.

பத்திர னென்றொரும் புத்திரனைப் பெற்றாள்
[illegible] மாதா—அவன்
புத்திரன் [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]—அவன்
[illegible]
[illegible] புரிந்தான்.

வசனம்.

இப்படி பத்திரன் கோதாவரி தீரத்தில் [illegible] பெருமான் [illegible] கொண்டு [illegible]

விருத்தம்.

இவ்விடத்தி லுனதுபெயர் விளங்க வேண்டி
பெரியோர பரவுதமா விருப்ப மாமின்
திவ்வியமா மெய்தர்ச்சை குடக் தன்னிற்
சிசகந் தரித்துக்கொண் டதுவ முப்ப
நுவலிநீ விருக்கிவிளா வென்று சொல்ல
நுக்குபத் தாமவமக் கின்று சாது
அப்பமை மதிவிர்ச்சை குடமாசு
வமைக் கிம்பா விராகவிர் மைத்திடீ டாமின்.

வசனம்.

ஸ்ரீராமருடைய விலைமையெழு அந்தரசைமெ அவனர் சிசத்தில் தொலட்சமை சமேதராய் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி அர்ச்சாவதாரமாயிருந்தாகவில் கோவ்வி சாருஜனுவி மவி குசும் கீசனக் கொடுத்திருவின்றம் “ படியுச் சேவுத்தில் அருமாமே சாமதாசராக வுவதிக்கப்பெட்டிருவேன்றும்” விடுரபசவாவிடம் பதிக்கபடி மன்றுத்து எம்துவைரத் தேவர் கேட்டாக்கோர. சொன்னதுகேள என்று அநுமப்பிரசாவி தியாடுமதாக பிரமாணம்ட புரான உத்தரகாலடத்திற் கூறப் பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம தூத சரித்திரம்.

நூல்.

விருத்தம்.

இப்புவியின் மாடமைத் தேயந் தன்னி
விக்கிதமா வெலிக்கண்ட மதிலவாறு
மொப்பிலா வின்று மவியாமாள
வுக்கதந் சைமாப்மா நுதக் தன்னிற்
செப்பரிய ஸ்ரீராம ராருள் தன்னுடை
சிந்தீவி புமமாள் கோயன்று வாச
வற்புதமா யவுதித்த சொன்றுநு
மன்பாக வைத்துதய ராமேகுருவேனே.

தோரா - இராகம் முகாரி - தளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கோபன்று கைக சேஷுடம்
கொவியினை வரு மாதும் மா (கோ)

அநுபல்லவி.

1. ஆபத்தொன்று மில்லாம லருமைப் புதல்வனை யீன்ற
அன்னை தந்தைகளோர் டின்பம்—வெகு
நியமனத்துடன் வைத்து பக்ஷத்துடன் வளர்த்து
கேசமுடன் தந்தனரும் பண்ண மா (கோ)

2. பத்தாண்டு கடந்த பிறகிரண்டாறு வயதாகும்
பாலனுக்குக் கோபன்று பெண்ணை—வெகுவி
சித்திரமாக வவர் தாம் விவாகமது செய்து
சிறப்புடனே யிருக்க னன்று மா (கோ)

3. உன்னதமாய் மாதா வன்னைமுந் தியாகித்து
உகந்து முன்பாலனும் தாட்டினன்—அப்
பின்னைக்குப் பணிகளும் மணிகளுந் தரித்துப்
பிரியமாய்த் தொட்டிலில் வைட்டினன் மா (கோ)

4. நாளுக்கு நாள் பின்னை விருத்தி யடைந்து
நன்மையோ டைந்துவய தாகவே—அவன்
காலங் கழிக்காமற் பள்ளியின் வைத்திட
கருதினன் தந்தைகள் ளரிய மதிவே மா (கோ)

5. பள்ளியில் வைத்திட பாலன் கோபன்று
பஞ்சகாவியமுந் கின்றம்—விளக்கும்
பதினெண் புராணமும் வேதசாஸ்திரங்களும்
படித்துத் தேர்ந்திட்டவன் மின்னும் மா (கோ)

6. அக்க பெரியோரெல்லாம் பால ராமதாசனைக்
கருதியாய் வாசிக்கும் போது—அன்று
அக்கணக் கோபன்று அக்கதை கேட்டு
ஆனந்தங் கொண்டனர் மன மீது மா (கோ)

7. ஸ்ரீமோ ராமசேர் அன்றுமிருந் திருந்த
வடிமை தொழில் செய்குவே னென்று—இப்போ

வையகத்திற் பிறந்தோர் கதிவரைப் போல
வழங்குந் தோன்றி செய்திவே லென்றும்

விருத்தம்.

இத்தயிர மந்தாரம் கொடு கோபன்று
விருத்தை மீர்ந் தந்தலிக் கண்டு மகிழ்ந்து
வித்தைகளாய் மதமை யடைத்த போது
வேண்டியே இன்னை நெய்த நின்று
சுந்தரக்கானம் பாடி வைகுந்தன் சென்னை
சொருசாக வமருக்குக் கிளைய சேர்ந்து
அந்தனன் கோபன்று பகவன் நாம
மடுத்திட்டார் பகவானை யறிந்திட்டாரே.

8. பகவ தாரதனை பகவன் றுமனமதனை
பகர்ந்து கொண் டிருந்தனர் சொருசாய்—இவ்
பனைத் தைய்வத் தன்னைக்கவ னெய்ய
பணமெலா மெரிந்திட வெருவாய் மா (கோ)

9. திருவாராதனைக்கும் பழமைப் புருஷருக்கு
திரவிய மில்லாமல் நொந்து—இத்
திரை செய்யும் போது தனயிற் ஸ்ரீராமன்
தரிசனந் தருமென முகந்து மா (கோ)

10. அன்பனே கோபன்று மின்ன மடைப்பாதி
அய்தார பாத்தைக்கு போனும்—இவ்
இன்பமாய்த் தனிதார் தாமிருந்திடுமே
பின்றே செலேப்ப வைதரும் மா (கோ)

11. சகமடைவா யென சொல்லி மனந்திட
தேதண்டமர் பின்னை வெருந்து—இவனித்து
அகமகிழ்ந்து தன அப்பானகன் வீடுதர
அய்தார பாத்துக்குப் போய மகிழ்ந்து மா (கோ)

12. அக்கன்று மாதன்று அம்மான்களிடஞ் சேர்த்
தவ்வோட மாது [illegible] பணித்து—எனக்
கின்னமுத் தியோகத் தானீஷா விட
[illegible] (கோ)

13. பயப்படா தேவென பக்குவஞ் சொல்லியவர்
பாக்குடன் வைத்திருந்த [illegible] போகும்—இனி
தாமதியோ [illegible] ராமராமவென
[illegible] (கோ)

தானீஷா உற்பத்தி.

விருத்தம்.

இத்தலத்தில் [illegible]
[illegible]
பத்தனாறு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அத்தினமன் [illegible]
[illegible] பெற்றுடனே [illegible] டானே.

[illegible]

அப்போ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தப்பாமல் ராசாண்டு வினை கடந்து
தருதியாய் சுகத்தினை யடையா வென்று
செப்பியே யந்தரத்தின் மறைந்து நின்றார்
சென்றிட்டான் மிலேச்சசென்மம் கொண்டிட்டானே.

வசனம்.

இப்படி அந்தணன் மிலேச்சசென்மமாக [illegible] சேர்த்த ஐதராபாத் தானீஷா வசமிருந்தது. [illegible] அதைச்சேர்ந்த பத்ராசல தாலுக்காவை கோபன்னு அம்மான்களான அக்கன்ன, மாதன்ன இவர்கள் ஆதரவால் கோபன்னுக்கு அந்த தாலுக்காவை [illegible] பெற்று வருடத்திற்கு பதினாயிரவராகன் வீதம் பன்னிரண்டு வருடம் சேர்த்து [illegible] இருபதினாயிரம் வராகனையும் [illegible] செலுத்த [illegible] என்று கோபன்னு [illegible] சரியென்று உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு பத்ராசலம் வந்து கச்சேரியிற் புகுந்து உத்தியோகத்தை பார்க்கும்போது.

14. பனிரண்டத் தியாயமுள பத்ராசல மஹாத்மியம்
பார்த்துப் பரவசமே [illegible] இருந்தார்—வெகு
இனிமையாய் ஸ்ரீராமனைப் பஜிப்பனென் றெண்ணி
எப்போதும் [illegible] (கோ)

வசனம்.

கோபன்னு பத்ராசல மஹாத்மியத்தைக் கண்டு ஆச்சர்யம் [illegible] உத்தியோகஸ்தர்களிடம் இதன் பெருமையைக் கூறி மாதந்தோறும் அவரவர்கள் இயன்றமட்டும் கொடுக்கும்படி சந்தா ஏற்படுத்தி,

15. அவர் கடைக்கொண்டு அதிகாரனைச் சேர்த்த
அடுத்த கிராமங்கள் சொன்னான்—இன்
[illegible]
[illegible] மா (சே)

16. பத்ராசலத்தின் [illegible] கொடுமை
[illegible] செய்தார்—இன்
[illegible]
[illegible] மா (சே)

17. இருவர் [illegible] பிராமணரா
தேடி [illegible] சோல்—இன்
பெருமா [illegible] செய்யவே
சொன்னத் [illegible] சொல் மா (சே)

18. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மா (சே)

19. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மா (சே)

20. [illegible]
[illegible] வென்றான்—இக
[illegible]
[illegible] சொன்னார். மா (சே)

வசனம்.

பிறகு பத்ராசலத்தில் [illegible]
[illegible] புத்தியினால் [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

21. [illegible]
[illegible] —உம்
[illegible]
[illegible] பாடி மா (சே)

22. [illegible]
[illegible] —அம்
[illegible]
[illegible] மா (சே)

வசனம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

23. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சொன்னார். மா (சே)

இராகம் - தேசிக தோடி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

நீராடு நாதா ஓடி வாவா (நீ)

அநுபல்லவி.

போற்றினேன் பாராய் புவிதனிற் சீராய் சேராய் (நீ)

சரணங்கள்.

பண்டொரு மீனாகி வேதத்தை மீட்டுத் தேவர்
அண்டர்களைக் காத்திட காட்சிதருமீச நேசா (நீ)

காதுக்கொரு பதிக்குமுன் மானத்தைக் காத்த தேவா
ஈதுவன்றோ இப்போது வேறு தகாது (நீ)

இதுகாறு இன்பத் திருச்சேவைக் காண
கருணைபுரி தலைவா தனியனைக் காக்க நோக்க (நீ)

24. இந்தவிதம் கோபன்று வேத்தியமுத்திட
வீசனும் வாராமையால் கண்டு—கபீர்
சந்த ஞானமறுக்க சீதாபடைகளோடு
வைப்பதுவும் வரகனி கொண்டு மா (சே)

25. இந்த வறுமைய மேலுமக்கிலே யென
சத்திக்க பீடத்தில் விழுந்தார்—கபீர்
சந்த நிற்குணத்தை சகுண பக்திக்குப்பின்
பற்றிட வேண்டுமெனப் புரிந்தார் மா (சே)

26. அதற்குத்தகுந்த சாதகஞ் செய்யுமென
அன்பனுக் குபதேசஞ் செய்தார்—கபீர்
நிதமுடன் காசியி லிருக்கும் ராமரென்னத
திருவடியை யெண்ணி அய்தார் மா (சே)

விருத்தம்.

அப்போது கோபன்று கபீரை நோக்கி
ஐயனே பதுமனாபம் பகைச்சேனை
தப்பமதுன் நமக்கு கிடைப்ப தாக
தாமளித்த தக்கோரா சென்னி புத்ரே
இப்போது மடியேனிச் சேனை காண
விளிலைய பருள்புரிவீரென்று கேட்க
அப்படியே ராமே யொரு தன்னுடன்
மனைவைக் கைச்செய்வே யென்ற மறைந்திட்டாரே

27. அந்த கபீர் தம்மடி மனையைப் பணிந்து
அன்புடன் தன்தகது சேர்ந்தார்—கொரு
விக்கையப்பத் தனைக்குத் தியாகத் தகதஞ் செய
வேண்டும் பதார்த்தங்களைச் சேர்த்தார் மா (சே)

28. பகல தானதனம் செய்து பின் பல்லோர்க்கும்
பகீமசினர் வெகு சொருசைய்—பின்
பசுமிழும் இனிய பகவான் வாருவரெய்ன
வன்பு கொண்டிருந்தனர் செய்யுசைய் மா (சே)

29. அந்த வேலைக்கபோபதைக் கண்டு
அன்புடன் கோபன்றுவுக் கின்று—வெகு
விக்கையாய்த் தரிசனம் தந்திட வேண்டுமென
வெகுப்புடன் பகவானை மன்று மா (சே)

30. சாந்த சமதமாதி குணமிலான் தனக்குத்
தரிசனந் தரவினி யாமோ—வென
சாந்த குணமுள கபீர்பணிந் திறந்தி
தரசனைப் பற்றினி போமே மா (சே)

விருத்தம்

கல்லொன பகைவாலய மிதுக் மாகி
காற்றுமுறைக் சேர்ந்தினிற் புகல் விட்டுந்து

வல்லமையோ டிவேக கொம்மன மிட்டு
வந்துமே பன்றுவின் கோட்டை தன்னில்
சொல்லொரு பிராதவகைக ளெல்லாஞ்
சொம்சமாய் விதித்துவிளக்குதுவு மோட
அல்லலுற்றதுகொண்டு டறுன்று வொயி
யடித்திட்ட செறுமையென தாக்கிட்டாரே.

31. மகிழ ருயிகனத மறைத்துமெய் பெருமானை
மன்று கிசுப [illegible] மெச்சி—இம்
மகிதலம் புகழ்ந்திடித் தீர் தாசரிடம்
வந்து நின்றுள் மனத் [illegible] கத்த மா (சே

விருத்தம்.

அப்போது சுவாமி பவானை சேயித்
தன்பரதுப் பகையன்று கல்ல பூசை
யொப்பிடவே கொடுத்தாரு வென்று கேட்க
வுத்தமனு மன்றுக கொடுத்தா னென்ன
முப்பத்து முக்கோடி தேவர் காண
முதலிருள்ள வகைறுய காயமொட்டு
இப்படியுஞ் செய்தாரு வென்று கூறி
தேவாரிசனைந்து பேசலாச்சே,

32. இராவணனு ஞக்களிடம் பட்டவுமைவிய
விருபெறி தனையே வென்றுர்—புகழ்
பூசன திருவமேயா டியவரைப் பாருமென
பேறுற பகலே விண்ணவிர் [illegible] செவ்ரு மா (சே)

33. அந்தருணத் தே பன்னு நாதனை [illegible]
அடியக்கரகனுஞ் [illegible] செய்தார்—பின்
பக்தியாய் கபீரை வந்துதொழுது
பகவான் வரவிலேயே [illegible] யென்றுர் மா (சே)

34. பகவானிறு வாவில் மகிழுறுமேயா வந்த
பரமனை மறுத்திட்ட [illegible] பாவி—இன்
வைமைத விதித்து வறுதினை மனமா
மன்படன் அறியடா [illegible] கோவி மா (சே)

35. குகோவா வியபுகமு வரோகி மாவனவே
குசியி காரமம [illegible] வென்றுர்—இனி
பொய்யுமு பேரவினைவே வையகத்திலேதை
போற்றி அறிவதுடு [illegible] செய்தார் மா (சே)

உசோரு [illegible] சக்கிற மெட்டு.

பல்லவி.

ஆசார்யனைக் காணக்கொடுத்தவர்
யாவாய் நருகாத [illegible] (ஆப)

அநுபல்லவி.

திருவாபமைத் தினிப் பதுன் புரிசாய
கேசவா நகதீர்வேவே வேவே (ஆப)

சரணம்.

மாசுதீர குருசுதவமு [illegible] டைக்கேதன்
[illegible]
[illegible]
ஆசாரு [illegible] திருசாரமணு (ஆப)

வசனம்.

சமயதாசர் [illegible]
[illegible]
[illegible] போய் சேர்ந்தார்.

36. கபீர் தாசரடி யனுஜினை நினைந்து
கதறிக் கதறி கண்ணீர் சொரிய—பின்
அபரிமிதமான கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்
டந்தணர்க் காராதனம் புரிய மா (கோ)

விருத்தம்.

அந்தணர்க் காராதனை யாகும் போது
அடைவுடனே வடித்திட்ட கஞ்சி தன்னில்
விந்தையாய் கோபன்ன குமாரனங்கு
விழுந்தவ னுயிர்விடுத்த சேதி தன்னை
சொந்தமா மனைவியவள் மறைத்து வைத்துத்
தொண்டர்கட் காராதனை யான பின்பு
வந்தவரு மகிழ்விக்கக் குழந்தை தன்னை
வாரியெடுத்தா லயத்தே வழுத்து வாளே.

37. இந்த சந்தர்ப்பமதனி லிப்படி செய்வாளோ
சகியே ஸ்ரீராம என்றார்—அப்போ
விந்தையதாகவே அந்த மைந்தனுமங்கு
விரைவுட னெழுந்திட கண்டும் மா (கோ)

வசனம்.

ஸ்ரீராமருடைய கடாட்சத்தால் அக்குழந்தை நித்திரை விழித்து எழுந்தவனைப்போல் உயிர்பெற்றிருந்ததைக்கண்டு கோபன்ன குதூகலங்கொண்டு அன்பு பாராட்டி மிகவுஞ் சீராட்டி அகத்துக்கு வந்து அடியார்களோடு அகமகிழ்ந்து அரி பஜனை செய்துகொண்டிருந்தார்,

விருத்தம்.

பன்னிரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தி யாக
பாச்சாவி னிடமிருந்த வினைய மாம
ஜன்னிதமாய்த் தானுகா கூடே தாரிட
மொகருவரூட் பணமெலாக் கண்டிக் கொண்டு

சிற்புயக் ராசனமோ சகத்தில் வந்து
பிரியமொடு தங்கி சேவகனை நோக்கி
இன்றுகோ பன்னனை கையோடுங்
இழுத்துவா வென்றதை யெழுத்திட் டானே.

38. அக்கணமாஞ் சேவகன் கோபன்ன வைக்கண்
டதிவேகமாய்க் கடிதம் கொடுத்தான்—கோபன்ன
இந்த அநியாய வேண்டுமென்று மாதன்ன
வெழுதியதை கோபன்ன படித்தான் மா (கோ)

39. திருவாராதனம்விட்டு யாவரு மொன்றாய்
சீக்கிரமவரவர சொல்லும்—எவ
பரிசித்த கதையச் சேவக னுணர்ந்து
பதிலேயோடு வந்தவன் சொன்னான் மா (கோ)

விருத்தம்.

அக்கபோர் கனாத்தமான் வெறுப்போடே
யாசனிடம் மாதன்ன சேர்த்த போ
தெந்தகையே தார்ஞனங்க ளெப்பவ றென்றே
மெனிமையோ டாசனுக்கான் கேட்கும் காலை
விந்தையாம் பத்திர அலத்தி னுண்மைதன்னை
விபரீத பணமெலா மழித்த தன்றி
சிந்தைதனில் சர்க்கார்தன் பீதியின்றி
செப்பினு னென்கோப மெழுப்பினானே.

40. தந்தனைக் தானீஷா மொகிதியைக் கொண்டு
தக்கனா பிடிப்பிக்க வந்து—இனி
மிக்கனாஞ் சேவகரட் புறப்பட்டு கோபன்னவை
விஞ்சனங் கொணர்வீ சென்றான் மா (கோ)

41. கல்லெனு சேவகா விருவரு மெனி
நாடி பத்ரசலம வந்து — அந்த
எல்லையில்லாத பக்தி ஞான விருத்தியோ
டிருக்கும் கோபன்னுவை புகத்து மா (கோ

ஜாவளி-போபோமனே போய்வினை என்கிற மெட்டு.

பல்லவி.

வா வா கோபன்னுவே—ராமபத்தரனாக்
தா தா கோபன்னுவே (வா)

அநுபல்லவி.

ஆவலாய்ப் பணமெல்லா மழித்ததைக் கொடுக்க (வா)

சரணங்கள்.

நாரணுண்டாவிட்டத் திருபதி நாயிரம் பொன்
கோரய்க் கொடுக்காம லிதைப் பிருப்பதென் (வா)
பாச்சாவின் பயமதைப் பகுத்திடி யமனே
ஆலயமெனக் கிஷி யாலயதுஞ் செய்தாயே (வா)
திருவாரனு வென்று சபித்துக்கொண் டிருந்தாய
கருணை மிகுமென்றவன் றருவாரேனு பணத்தாள் (வா)

வசனம்.

இவ்வண்ணஞ் சேவகர் சொன்னதைக்கேட்டு கோபன்னு தாமரையிலைமேல் தண்ணீர்போல் மனக்கலக்க மடைந்திருந்த பெரியோர்கள் இவருக்கு தைரியஞ்சொல்லுதல்,

ஆதிதாள விலாசத்தில், பொய்யாகுமெனோவே என்கிற மெட்டு.

பல்லவி.

வேண்டா மையா—விசனம் (வேண்டாமையா)

அநுபல்லவி.

பாண்டவனைக் காத்த ஆண்டவனிருக்க (வேண்)

சரணங்கள்.

பெரிய தாசர்முதற் பிரகலாதனைக் காத்தத்
திருமாலை வரு விருக்க—இவ்
கருதி கிரிவர அன்னங் கலங்கிட
சொல்வானைய மனம் பொறுக்க
பொருட்பாதுஞ் சொன்னேமே
பெரியோனை புன்னமே
அரிராமம் புன்னமே
அமாதி சின்னமே (வேண்)

வசனம்.

இப்படி பக்த பெரியோர் சொல்லியுஞ் சிந்தை தெளிக்குத் தெளியாதமாய் கோபன்னு ஸ்ரீராமனை அறித்தல்,

---

கீர்த்தனை: இராகம் - பியாகு - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

என்ன செய்குவேன் ஸ்ரீராமா—என்க்
கிந்த விதியும் வாராமா (எ)

அநுபல்லவி.

அன்னை தந்தையுரு தெய்வமுமீ யென்று
அடுத்தவன் றனக்கினி பருவ்புரி அன்று

உன்னைவிட தெய்வ முலகினி லில்லையென்று
உறுதியாய் நம்பினதற் குபகாரம் வந்ததின்று

அருமறை முடிவினி லெய்திடு காதா
அந்தணர் முதலா யனுட்டிக்கும் பாதா
இருசாரணை தாசர் சிந்திக்கும் பாதா
சேயனை யாண்டிட சித்தமிரங் கீர்த்தா

அகவல்.

இவ்விதந் துதிக்க விருவரு மறைந்த
வவ்விடம் விடுத்த தவரோடு மேவி
பிழைக்கத் தழைக்கப் பெருமானைப் புகழ்ந்து
கனிந்து நடந்து கடுகென வந்து
பாச்சாவைக் கண்டு பலசலாஞ் செய்ய
ஆதேசயனுக்கு அற்புத மாகி
முன்னஞ் சொன்ன மொழியை மறந்து
பின்ன மாம்படி யின்னம் பணத்தைச்
செலுத்தா திருக்கச் செயலென்ன வென்றே
வருந்திடு மென்று மன்ன னுரைத்திடவே

விருத்தம்.

பணமுழுதும் பாதுஷா வேதியர்கட் கன்னம்,
படைத்தெனம் சுவதற் பணமாய்ச் செய்தேன்
இணையிலாப் புண்ணியத்தைத் தமே பெற்றீர்,
நின் மட்டும் பாபமெலா மேகிற் றென்று
குணமுளோர் பன்னவுங் கூடும் போது
குருமூட னென்பணத்தைச் செலுத்தா யாகில்
அணியுடன் ஜாமீன் தருவர் பல்லிபாமி
பதிரண்டு வருடமுனை தண்டிப் பேனே.

42. பனிரண் டாண்டிக்குள் ஜாகவே போனது
பணத்துக்கு வழி சொல்லை விட்டால் — உனை
பதின்மூன்றாம் வருடம் பருத்த பானைக்காரிற்
படுத்திடு குறச்செய்வே னென்றான் மா (கோ

43. தண்டனைக்குப் பயந்து நயந்து கோபன்னு
தானீஷா வுக்குச்சலாஞ் செய்து — வெனோ
பண்டு பொருளும் ஜாமீன் பணமுமில்லை
யாக்கினைக் குள்ளாம்படி செய்யும் மா (கோ

விருத்தம்.

பக்தனாங் குவுக்குக் கொண்டு போகப்
பாச்சாவு முத்திரவு பகர்ந்த போது
அத்தருணஞ் சேவகர்கள் விலங்கு மிட்டே
யதைக்குள்ளே தள்ளியே விட்ட பின்பு
விக்கினையாம் பாவுசே துதி யுப்பு
மிக்கவலிக் காமற் சிக்கன மாகிய
இத்தகைய வெவ்வர அன்பேனென் றெண்ணி
பேத்துவார் பகவனைப் போற்று வாரே.

44. ராமாவுன் தனுக்கினை யழுதா யிருக்கின்றதே சா
ரவிகுல சோமா வேதா — யா
தாமதக் குணமாய்ச் செய்த பிழையெலாம்
சகித்தெனை யாளப்போ காதோ மா (கோ

வசனம்.

இவ்வாறு துதிசெய்யுங் கோபன்னுவை பக்தசாஜனின் பத்திரபெட்டியின சேவகரை தானீஷா கொண்டுபடச பதினொரு வருடம் பதினொரு மாதம் இருபத் தொன்பதிற்கு கோபன்னு என்ன சொல்கின்றான் நம் பணத்திற்கு மார்க்கம் ஏதேனு முண்டாவென சேவகர் சொல்லுவர்,

45. ஈசமா ராமர்வேள இராப்பக லோயிலவன்
சேதம்போ டிருக்கின்று — னென்றுர்—அப்போ
தானீஷா மிகவுங் கோபங்கொண்டினி
தாசரைக் கொல்லுவோ — மென்றுன் மா (கோ)

46. அக்கணஞ் சேவகர் கோபன்றனைக் கொண்டு
அரச னெதிரினில் — விட்டார்—அரசன்
இக்கண முக்கோணத்திற் கோபன்றனைக் கட்டி
மென்று பார்க்கின்கருநு — மிட்டான் மா (கோ)

47. குலத்தாரு மினத்தாரும் பார்க்க மானம்போக
குடைச்சி விடுவுகோகள் — என்றுன்—அப்போ
வலுத்த சேவகரு மரசன் சொற்படி
வாட்டிட கோபன்றனை — கன்றும் மா (கோ)

48. அப்பா இப்படியிவர் குடைச்சி விடப்படு
வொப்பா விருப்பதோ — வுமக்கு—இனி
யெப்படிப் பொறுப்பே னென்று சிந்தை சோகமா
யெவருட னுரைப்பேன் — னிந்து மா (கோ)

கீர்த்தனை.

இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - தாளம் - ஆடி.

இச்வாகு குலத்திலகா பட்சமாக வந்திருந்த ராமச்சந்த்-என்னை
பிச்சைமேவர்க்கு நட்சித்தருளு மையா ராமச்சந்த்ரா

சுற்று பிரகாரங்கள் கட்டுவைத்தேனய்யா ராமச்சந்த்-அந்த
சுற்றுபிரகாரங் கட்டிப் பத்தாயிர வராகன் ராமச்சந்த்ர

கோபுர மண்டபம் குதிரைவாகன மெல்லாம் ராமச்சந்-செய்ய
கொடுத்திட்ட பணமெல்லா மடுத்திருக்கு சொல்லுவோ ராமச்சந்

பரதருக்குச் செய்திட்ட பச்சைப்பதக்கம் ராமச்சந்-அந்த
பச்சைப்பதக்கத்திற்கு பத்தாயிர வராகன் ராமச்சந்த்ர

சத்ருக்னருக்குச் செய்த தங்க [illegible] ராமசந்-வெகு
பத்திரமாய்க்கொடுத்தேன் பத்து லட்சவராகன் ராமச்சந்த்ரா

லட்சுமணர்க்குச் செய்த [illegible] பதக்கம் ராமச்சந்-வெகு
பட்சமாய்க் கொடுத்தது [illegible] ராமசசந்த்ர

சீதா பிராட்டிக்கு சித்ரபதக்கஞ் செய்ய ராமச்சந்த்ர-அதைச்
செய்விட வேண்டிவோ முப்பது லட்சமையா ராமச்சந்த்ர

கலக்கிதுராயுமக்குக் குழுக்காயிருக்கச் செய்தேன் ராமச்-இனி
காப்பு கொலுசுக்கெல்லாங் கணக்கிட்டு சொல்லவோ-ராமச்ச

இந்தப்பணமெல்லாம் தந்தைப்பணமாமோ ராமச்சந்த்ர-உன்
சொந்தஜனக மாமன் தந்த மரியாதையோ ராமச்சந்த்ர

அப்பா திட்டினேனென்று ஆயாசப்படவேண்டாம் ராம-என்னை
இப்படி யடித்தால் செய்வேனென் றாதரித்திடாய்-ராமச்சந்த்ர

அருள்சைத்திந்த கடனுக்கு வழிசெய்வாய் ராமச்சந்-இந்த
துராசனை வென்று சிக்கிக்கின்றேனையா ராமசசந்த்ர.

49. இப்படி கோபன்று துதிக்கத் தானீஷா
இனிமிகாத கோபங் — கொண்டான்—இவனை
தப்பாம முன்னிலும் கட்டி வருத்தியென
தலைமிசை மனவன் — விண்டான் மா (கோ)

50. அக்கட்சணஞ் சேவகர் முன்னின்மேல் கட்டிட
ஹரியரி ராமா — வென்றார்—பரன்
மூர்த்திசெய்த வினையோ இந்த முட்களின்மீது
தொந்தரவு செய்திரு — சென்றார் மா (கோ)

51. இன்னும் பணத்திற்கு வழிசொல விலையென
இறைவனு மருவெருப் — புடனே—இவனை
சின்னப்படுத்தா விடிலென் பணத்துக்கு வழி
செப்பிடா னென்றரச — னுடனே மா (கோ)

52. கோபன்றனைக் குனிரும் படிசெய்து வேந்தன்
குவலயமேல் [illegible] —இவனை
பாபமென் நெஞ்சுமற் பலரும்பார்த்து நகைத்தாற்
பணத்துக்கு வழிசொல்ல [illegible] மா (கோ)

53. [illegible] பெருநிதம் மனவேதனைப்படவே
[illegible] —மா
[illegible] கார [illegible]
கொடி [illegible] மா (கோ)

54. [illegible]
அப்போது கோபன்று [illegible] —இனி
[illegible]
[illegible] மா (கோ)

விருத்தம்.

இப்படியாய் கோபன்று துதிக்க வீச
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

55. [illegible]
[illegible] —அந்த
[illegible]
[illegible] மா (கோ)

கூடுமென்னக் கோதிக்கவுதோ என்ற—மெட்டு.

பல்லவி.

வாடாதே வாடாதே நெஞ்சமே—சந்தேகம் கொண்டு (வா)

அநுபல்லவி.

கேட்டாலு கோடிபேர் நன் கேளித்தனைடியார்கள்
பாடியதைப்பகர வேண்டுமோ—பாரிலெங்கனில் (வா)

ஆதிமூல மென்றழைத்த யானையை யன்று காத்த
காதலை யானை விலவேண்டுமோ—தரணிலக்தனில் (வா)

மாதுத்திரௌபதிக் கன்று மானத்தைக்காத்தா னென்று
வேதநால்க ளோதுகின்றதே—மேதினி தன்னில் (வா)

அருமன் பிரகலர்தன் துயர்களைந்திட்ட நாதன்
இராமனென்று பென்றுவாய்—செப்பினேன் கோபு ()

56. என்னுடை தோஷமோ யாரிட்ட சாபமோ
இப்படி பாதைக்குள் [illegible] னானேன்—என
[illegible]
யப்பனுக் கொப்பாமற் [illegible] போனேன் மா (கோ)

57. விண்டுவின் திருவை யென்னமை யாவிரவு
விருத்தை புண்மியை [illegible] வாங்கிட—என்னை
பணைடயில் வட்டிலில் விஷத்தை வைத்துகொண்
டரிபஜனை செய்தபின் [illegible] ராங்கிறேர் மா (கோ)

வசனம்.

இவ்வாறு கோபன்று வட்டிலில் விஷத்தை வைத்துக் கொண்டு அரிபஜனை செய்தபின் வண்டு வுயிர் நீத்திடுவோ மென்று எண்ணங்கொண்டு வுலக மாதாவான சீதாபிராட்டியைத் துதிக்கலாயினர்.

கீர்த்தனை, இராகம் - கல்யாணி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

எனோ ரக்ஷிக்கச் சொல்லாயே—ஜானகி தாயே
எனோ ரக்ஷிக்கச் சொல்லாயே.

அநுபல்லவி.

எனை ரக்ஷிக்கச் சொல்லா யென்று பிரார்த்திக்கம்மா
ஜனகராஜன் பெற்றதாயே ஜானகி யம்மா (எனோ)

சரணங்கள்.

பக்கத்தனில் பதித்து—ஸ்ரீராமருக்கு
முத்தந்தனைக் கொடுத்து
மிக்க சந்தோஷமாய்ச் சொக்கியிருக்கும் போது
மெதுவாக வென்குறையை தயவாக விடும்போது (எனோ)

பத்ராசல வாசன்—அன்பர்க்குகந்த
பக்தர்கட்கு நேசன்
சித்திரைவிழித்தபோ தந்தருணம் விண்டு
யுக்தி யுக்தங்களா போதித்து மனது கனிந்து (எனோ)

திருகாரண வேளை—சந்தோஷமாய்
மருவியிருக்கும் போது
கருணைபுரிந் தென்மேல் பிரியமதை வைத்து
வரிசையா யென்முறை வருந்திடு மனமொத்து (எனோ)

வசனம்.

இவ்விதமாக கோபன்னா துதிக்க சொர்க்கமதிலிருந்த சீதா
பிராட்டி ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து,

கீர்த்தனை, இராகம் - செஞ்சுருட்டி - தாளம் - அட.

கண்ணிகள்.

என் குறையைக் கேளு மேன்மையுங்காளனே பிராணநாதா - இனி
எளியனை யடைபெயர்க்கத் தமையாக்காப்பாயே பிராணநாதா

துஷ்டனைப்பாக்ஷா துவித்துப்பேசப்போமோ பிராண-அதை
புத்திமானாகச் சொல்லிட லாகுமோ பிராணநாதா,

லட்சருபாய்க்காக இடைசாமியையுஞ் செய்தான் பிராணநாதா-நீர்
இட்சகமென்னுமை பட்சமாய்த் தாரித்தானே பிராணநாதா

சரணாகதி யென்று சிறைபடைத்தீரே பிராணநாதா-இனி
துரிதமாய்ப்பணங்களை துலுக்கனுக்குச் செலுத்தும் பிராணநாதா.

கருணைபோதுக்கிந்த கடனைத் தீர்த்திடுமையா பிராண-என்னும்
நிருகாரியனென்று செப்பியருளினரே பிராணநாதா.

58. சீதாதேவி சொல ஸ்ரீராம னுகந்து
திரும்பி லட்சுமணன்றனை நோக்கி—தம்பி
யேது யோசனையினி யெழுந்திரு மென்று
இயம்பிட சிறையுந் தாக்கிடமா (நோ)

ஜாவளி - கன்னடகௌளம் மோரி சங்கிற மெட்டு.

பல்லவி.

இன்னம் யோசனைக் செய்ய வேண்டா நீசனே (இன்னம்)

அநுபல்லவி.

பன்னக சயனனே பாதசரணன் பணிந்தனே
சொன்னவண்ணம் மின்ன மனதுருகி கொடுமே (இன்னம்)

சரணங்கள்.

ஆபத்து பார்த்தவர் — அடியார்க் கெளியவர்
அன்று திரௌபதி யின்று — ஆதரிப்பேனென்று
ஐயர் சென்றார் ஐயா வுமை மெய்யா அதிக (சின்னம்)

ஆனையைக் காத்தவர் — அதுபோல் வாருமே
அன்பரை யினிநோக்கும் அன்பர்களை நீக்கும்
ஆசாமி போக — வேறுத்தகா துமையினை (சின்னம்)

அருள் பிரகாசன் அயர்வினைக் தஞ்சொல்லேன்
இருவாறு பாரம் — இனவன் வினைநீரப
செப்ப வல்லமையில் — தப்பேயத் தருமே (சின்னம்)

59. எழுந்திரும் பிரான நாயகா தம்பியே
துப்பேச தவனப்போல் — காருமென்று
மழுந்து இக்கினர அன்பன் கடனுக்கு
அன்புடன் பணவகொண்டு — நிறும் மா (சுக)

60. பன்னிரண் டாண்டவன் பூர்வசென்மத்தில் பொன்னே
பணைக் கிளியனர்க்குப் — பணம்—நீர
பன்னிரண் டாண்டவன் பர்த்தேறுவிற அப்படி
பட்டிருந் தென்னுடையனி — போதோவகம் மா (சுக)

(சிந்தனை: இராகம் - சருக்கமா தாளம் - ஆதி.)

பல்லவி.

சேவக வேடங்கொண்டார் — ராம லட்சுமணர் (சேவ)

அநுபல்லவி.

ஆவல் விருவரு மதிகவீர சூரர்மன் (சேவ)

சரணங்கள்.

சட்டை தரிலம் — வரிந்த—சொருசாய்
பட்டை நாமங்கள் — [illegible]

பட்டாக்கத்தி — மின்ன
பாதம் — சென்ன (சேவ)

தலை முண்டாவார் — இடுக்கி—இந்த
பாவம் மெக்கு — மதிக்க
பவள முதலோர் — கட்ட
பரிமளம் — வீச (சேவ)

இருமன் மெய்நீ — கொண்டு—கோபன்று
இருவிலைகளை — வீண்டு
இருதாரணன் — மேவி
அருள் — தாவி (சேவ)

வசனம்.

இவ்வகையாய் சேவக வேடங்கொண்டு பாதசாவினது அரமனையின் ஒரு உப்பரிகை அருகனுக்காமே இறக்க அருளுள்ளவர்க்கும் புலப்படாமல் பாச்சா சமீபத்திருக்க ராம லட்சுமணர் அவனைத் தட்டி யெழுப்பினர்.

(இராகம் - ஆனந்தபைரவி மச்சகிக்கு சந்திர மேடு.)

கண்ணிகள்.

எழுந்திருமையா நானோ சொல்வது கேளுமையா
பழுதிலாத கோபன்னுமை நீ பணத்துக்கு செய்ய தேது.

பலியன்று மயுதல்வனைப் பற்றிதெ சாற்றியே
இவிலேயாத தவிப்பைச் செய்தீர் பெருமையின் துவிலேன,

கோபன்னுவின் தனமதிகா சேமிசம் செய்தீரே
பாபதினக்குள் எனக்கு — பதினைப் வைத்தீரே,

சொத்தைச் சொல்லி பணத்தைக் கொண்டு தருணம்வில் சேருமே
இனக்கமதாய் எதேபெறுதி — அப்போது தருமே,

கருத்திலத் பணம் வருமோ கணமேனனா விலையே
இருதாரணர் எருவினைத் — செய்த இவிலையே,

வசனம்.

இவ்வண்ணமாக இராமலட்சுமணர் சொன்னவைக்கேட்டு அருகிருந்த தன் பத்தினியைத் திருப்பிப்பார்த்து பெண்மணி என்ன ஆச்சரியம் இப்பூலோகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குள் இவ்வழகமைந்தவர்கள் தான் எங்கும் கண்டதில்லையே கோடி சூரிய பிரகாசத்தைப் பழிக்கச்செய்யும் தளிர்த்த தேகங்களும் பூரண சந்திரனை நிகர்த்த முகமும் செந்தாமரைப் போன்ற விசால நேத்திரங்களும் நெற்றியில் கஸ்தூரித்திலகமும் சம்பக பிராம்பாளமும் செவிகளில் வயிரக் குண்டலங்கள் தொங்க [illegible] கன்னங்களிரண்டும் கண்ணாடிபோல ஒளிர வெண்மை பொருந்திய சங்குபோன்ற கண்டமும் யானை துதிக்கைபோன்ற நீண்ட கரங்களும் விசாலமான மார்பும் சிங்கத்தின் இடைபோன்ற இடையில் வஸ்திரம் கட்டியவரையும் [illegible] கையில் வில்லாயுதமுடைய இவர்களைப்பார்க்க பயமுண்டாகிறதென்று அச்சங்கொண்டு இவர்களிடம் [illegible] கண்டு வியந்து பயந்து தயங்கி கேட்குதல்.

61. இந்த அகாலத்தில் என்ன காரியமாக
எவரையா வந்தவர் [illegible] நீங்கள்—ஏன
அந்த ராமதாசர் கதையைப் பயங்கொளாம
அவரானப்பி வந்தோம் [illegible] நாங்கள் மா (கோ)

62. உங்கள் குலமது யென்ன தெய்வீதி
புகந்திட யாண்டுவ [illegible] வீரே—என
செங்கதிர் குலமினி ராமா நுஜகதம்
ஜெகத்தனில் தாங்களென் [illegible] ருரே மா (கோ)

63. காமனைப் பழிக்கு மழகுடைய ஸ்மது
நாமங்களென யுரைப் [illegible] ரீரே—என
ராமோஜி லட்சமணோஜி யென்றெமது குரு
நாதனிட்டபெயரென் [illegible] ருரே மா (கோ)

64. சம்பிரமா மதிகளு ஜீவன் கடம்பர
[illegible] வந்த [illegible] வியம்பு—என
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மட்டும் மா (கோ)

65. [illegible] செய்தனர்
[illegible] மெனுரும்—என
[illegible] ராமதாசர்க் கடமை
[illegible] [illegible] மா (கோ)

66. [illegible] நீங்கள்
[illegible] கொண்டு—ஜயா
[illegible] [illegible]
[illegible] கொண்டும் மா (கோ)

67. [illegible] கொண்டு
அச்சமேன் [illegible] தந்தான்—ஜயா
இச்சமயம் [illegible] ராமா மென்சொலி
[illegible] [illegible] மா (கோ)

68. [illegible] விண்டு [illegible]
[illegible] கொடுத்தார்—ஆதலால்
[illegible]
[illegible] [illegible] மா (கோ)

வசனம்.

இராமலட்சுமணர் சென்றபின் தானிஷா தன் மனைவியை நோக்கி என் கண்மணி பாவினி! என் செய்ப்பாவது எனை ஆண்டவன் வரவில் [illegible] [illegible] செய்து [illegible] [illegible] கொண்டு அழைப்பித்து கேட்டு தந்து இராச்சியத்தையும் அவர்க்கொப்புவித்துவிட்டு அவர் [illegible] [illegible] [illegible] அவ்வாறே தானிஷா புறப்பட்டு.

69. இன்று வருமென்றுனே பெயன்னை கொடுமைக்கே
என்செய்வேன் [illegible] [illegible]—வேரு.

உன்னித் தோயா துயர்த்திர மடைவனை
உத்தம வெண்மொழி   கின்றார் — மா (தோ)

70. பக்தர்களுடன் வேலை செய்கின்ற மாது
படுக்கைக் கிடுந்த   சதிநா—ளிருந்து
விக்னமுடன் நமுக கோபன்று ஒருக்கன்
ஒக்கவிதம் செய்தாளே   குன — மா (தோ)

71. தானீசா லக்கின்று தலைவன் தக்கவன்
தாசனுக்குத் தப்பேபா   வாதோ—இனி
தாமோ வுயிரவைக்கேன் சேவகன் கத்தியை
தட்சணம் பிடுங்கியவன்   கீதை — மா (தோ)

72. கத்தியைக் கொண்டு அடுத்தின் மீது வைத்திட
கடுந்தரமண்டபமார்   ரித்தார—லக்
இந்தவே கோபமேன   என்று பொறுமையை
கத்தி சேவகன்னைகிட்   தந்தார் — மா (தோ)

விருத்தம்.

பக்தியுடன் கோபன்று வுக்குச் சேனை
விதிவைமாய்க் கொடுத்தவன் பின்னை பின்னை
மக்கிருக்க சேவகர் தானீசர் அன்றி
ஆனந்த பரவசமே டமைத்து இக்க
மங்களமாய் ராமலட்சுமணர்க்கு ளன்று
மனைக்கிடவே யெல்லோரும் கூடிக்கத்
பொக்கமுடன் கோபன்று அழுகில் வீழ்ந்து
போற்றினார் தானீசா வேதி னுரே.

கீர்த்தனை - இராகம் - சஹானா - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ராமதாசனே   வருதும்—இதோ   (ரா
கதி தருவேன் பாரும்

அநுபல்லவி.

ராமலக்ஷ்மண சிருவரும்   வந்தார்
காமத்யன்றி அகற்றி   தந்தார்   (ர

சரணங்கள்.

நெடிது கொடுமைத   ந்திருநா—ளுள்
படைவடையாமத்தின   வைத்து
பட்டா ததின   பணபல வெள்ள
திட்டமாய்த் தேவை அந்தநமை சொன்னோன்   (ரா)

சத்திர முயன்றிக்   கண்டேன் — னான்
சிங்கத விசுவாசி   கொண்டேன்
சத்ததம் மனமொமாம்   விக்னதயாய்த் தகார்
சொத்துடன் ரதே   தந்தேன் வந்தேன்   (ரா)

அபிமான [illegible]
அத்திரமது செய்தேன்   றவர்
இருளராயான்   திருவருள் கவமை
அளராக முன்   அஞ்சித்துக் கமைக   (ரா)

விருத்தம்.

இந்தவிதம் ஈசிடு கோபன்று கிக்
இராம லட்சுமணர் தந்த பொக்கமெல்லாந்
தொக்கமாக இஷ்டக் காசம் பெற்றுச்
சுகமேதும் இல்லைமகிராமனா சென்ன
விக்னதயை கோபன்று கேட்டுக்கொண்டு
விபரீத காரண மென்று சொன்னது
தந்தமுத் சரவணத்தார் போதுமில்ல
அன்புடனே அபிஷேகித்து விட்டு வைத்தே.

73. அப்போது கொடுக்கிறே னென்று சீ பலமானவை
ஆரது மெடுத்தே   கொடுக்க—பெற்ற
நப்பிரம பதார்த்தம் வருமாறு அளிக்க
தெருவைத்த திருப்   பிரசங்க — மா (தோ)

கீர்த்தனை, இராகம் - மோகனம் - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

குருவருள திருப்—அதிவேலைத்தாக   (ஜ)

அநுபல்லவி.

நாடிப் பிடித்தவரை கூடி யடிப்போமென்று
பாடிப்பரிக் கதை ... பாமரர்களுமன்று (௧)
கூப்பிடவெனக் குடிக்க கொண்டதிலிம்
அபரிமித பண ... மகபட்ட கொண்டேனம் (௨)
திருநாரணு மென்று ... திக்கரிய ... வருக
தருண மிதுவென ... தாரா தலம் கொக்க (௩)

வசனம்.

அப்போது சேவகரெல்லோரும் ஜெயஜெயவென்று ... ன்னைப்பணிந்து ... ஸ்ரீராமனை துதிக்கலாயினர்,

74. கடைக்கண்ணருட் பாருங் கவலையைத் தீருங்
காருத்த ராமா ... விண்ணுடையோர்
படைக்கலம் முதுகு தோன்ற ...
படியேன ரக்ஷிப்பதே ... கன ... மா (கோ)

வசனம்.

இப்படி பகவானை துதித்துக்கொண்டு கலையமிழ்ந்த கும்போது முக்கம் முதலான ... சமீபத்தில் இரண்டு குதிரைமீது இரண்டு குமாரர்களையும் கடம்பாணிகளையும் இருபுறமும் இரண்டாமிடம்,

75. பெரிய திருவடி ஸ்ரீராமன் ... டைமனை
திருடர்களுக்குச் சேனை ... தந்தார்—பெரு
புபாய ... பக்கிரா ...
புகழ் ... வருமவரப் ... பணிக்கார் மா (கோ)

76. தனக்குத் தரிசனத் தருக ...
தசரதராமனெனத் ... தரித்தார்—மே
மனவருத்த முடன் ராமாநுசரை மேன
மன்னித் திடவும் ... புரிந்தார் மா (கோ)

அப்போது பகவான் பிரசன்ன மாகிய
... கொண்டேபின்
அபாரம் ... மருமென
சாதிக மருகனி ... கொண்டார் மா (கோ)
அப்போது திரு ... காயமே சீரினு
... தொன்று—நாம
அப்போதும் திரு ... புகைந்து வைத்தபன
... தொன்றார் மா (கோ)
பூரண ... பரிகமர் தமக்கா
பொருந்து ... வந்து—பின்
கோயிற் ... ராமனைத் துதித்து
கொண்டாடினாரே ... திக்கு மா (கோ)
அப்போதே ... காலத்திலோர்
... ருக்கார்—அவர்
இன்பமாய் ஸ்ரீராமன் ... நடைக்கு
அப்போது ... கொண்டார் ... மா (கோ)
தேவ தாராதின் ... தொரு
தெய்வத்தைக் ... கின்றார்—பெரு
ஆலய ... திருவாசனைக் கெய்
... பணிமார் மா (கோ)
... கண்ணன் ... முனைத் தனிமை
... காரணமோர ... டைத்து—பெரு
... டைபணிக்
... மதிக்க மா (கோ)
... கந்த ராமநுசர் ... யேவரே
... காவேரி—அவர்
... நம்பு ... விட்டு
... வேண்ட மா (கோ)
... கொண்டு—சாங்கனி

[illegible] (கோ)

85\. [illegible]

[illegible] (கோ)

[illegible] ராகம் - [illegible] தாளம்.

பல்லவி.

[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible] (பொ)

சரணங்கள்.

[illegible] (பொ)

86\. [illegible] (கோ)

87\. [illegible] (கோ)

[illegible] (கை)

[illegible] (கை)

[illegible] ராகம் - [illegible] - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

[illegible] (அ)

[illegible] (அ)

[illegible] (அ)

[illegible] (அ)

[illegible] (கோ)

[illegible] (கை)

விருத்தம்.

[illegible]

தப்பாமற்றாசனும் போச்சு தப்பா
 தம்பூக் கருணை பகிர மாசை
இப்போது துயிடத் தெள்ளே கொண்டு
 சாது மறைந்திட்டோ போச்சு கரி
செப்படி செய்கக ... [illegible]
 ... [illegible]

92. மதிக்க ... [illegible]
பெரிக்க போட்டைதும் ... [illegible]
மதித்த ... [illegible]
... [illegible] ... மா (சொ)

93. ... [illegible]
... [illegible] — ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... மா (சொ)

கீர்த்தனை - இராகம் - சௌ... - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

 ... [illegible]
 ... [illegible] (அ)

சரணங்கள்.

... [illegible] (அ)
... [illegible]
... [illegible] (அ)
... [illegible]
... [illegible] (அ)

94. ... [illegible]
... [illegible] — ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... மா (சொ)

95. அப்படி மீளிவரி துரியோர் கொடுக்கின்றோ
சுத்ராதி வாயகே சென்று—அந்த
வைப்பியபாரிக் கொண்டத்தாருட் சென்ற
கவலைபோதுருக்கா என்று மா (சொ)

96. அப்போது பகைவான் மனித ரூபங்கொண்
டம்மா சுகமைத்திர என்று—சொரலி
தப்பாமற் கூவிக் கூவி தட்டிக் கதவைத் தன்னை
தையது போடுவைத்தா என்று மா (சொ)

97. அப்போதவ் வதர்மன் கெற்குதிரிதுக்கு
சனைக்குது மறைந்தனன் சீராய்—இனி
இப்போதிங்கு வந்திட்ட தாரப்பா வென்றனை
விசது பயம்புவ சோரய் மா (சொ)

விருத்தம்.

... [illegible] ... போர் ... [illegible]
 ... [illegible]
வொரப்பாச் செற்றதிரிக் கொட்டச் சொன்னார்
 ... [illegible] ... வைத்த தென்று
வையமதிற் பெருமாளே ... [illegible]
 ... [illegible]
... [illegible] ... கருத் தருக்க
 ... [illegible] ... செய்து பகருவாரே

98. ... [illegible] ... விட்டே ... [illegible]
... [illegible] — அவர்
... [illegible] ... புருடன் ... [illegible]
... [illegible] ... என்றான் மா (சொ)

99. அப்போதம்மா ஞ குதிரிக்கைக் கிழக்கினி
மதர்மனை வெளியினி கிழக்கரன்—அவன்
தப்பிய் ... [illegible]
தரசன் ... [illegible] கிழக்கரன் மா (சொ)

கீர்த்தனை, இராகம் - மோகனம் - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

வந்தனமம்மா இனி வருவதில்லை

அநுபல்லவி.

சுந்தரனுக்கு வந்த தொந்தரவு போதாம்

சரணங்கள்.

அந்தி யாமத்திலே வாசல் கொண்டோமே
சந்தி யாமத்திலே துலங்கி கொண்டோமே (வ)
பாலதிசி மயமம் பண்ணைப்போர்கள்
பார்த்துக்கடத்தலே பங்கம் போராதே (வ)
திருநாரணன் செய்வேன் யென்று
பெருமிக்கதில் பிறந்தே வின்று (வ)

100. இப்படி சொல்லவே செலிய பிறகு
எத்திலுடமைமது [illegible]—இன்
அப்பால் செய்வென கதுனைத் தூட்டோம்
ஐயேசுடிகளுத்தில் வாழ்த்தான் மா (போ)

101. என்றென்று தொழுதேவ [illegible] செய்யினி
வெரித்துமொரத வென்று வாசேமா—என்று
பண்ணி ராமானு நடையர் தமக்கோதி
பக்தி பெருகச் செய்தார் [illegible] மா (போ)

102. ஆசார விசாரு [illegible] விடாம ஒன்று
மரியாதை செய்யவே [illegible]—என்று
காருண்யமாலு ராமாநுசமாமே
சுவேச்சுப்பு செய்தன் [illegible] மா (போ)

103. சத்தியம் ராமநுசர் காதக் குடன்வடி
சதா பணிசெய் திருக்கா—அப்போ
தக்கார் திருத்த சகதம் விடாமல்
[illegible] யுக்தர் மா (போ)
கொயன்று கந்த [illegible]—கம
கொடிவினை [illegible] மாரும் மா (போ)

விருத்தம்.

அத்திகிரி யமானதி இராம நுசர்
மதிருடைசை வித்திருத்த மன்னவர் படிமை
அத்திடா பருவெயனேவனை வென்று கூடி
மங்கை கொருசம் செல்வோ திருப்பதென்னை
உடுக்கலினைக் கென்செய்வே மென்று செப்ப
சொல்லிய விமானமதி சேவைக்குச் சென்ற
அந்தரத்தில் நாதுமேயுத் தாய்நய மென்ன
அருடைத்திடா சிரபத்தில் சிறக்கிட்டாரே.

அரிய திரு வைத்திகர் பன்று சேவி
பாருதுரக்க மாரியைப் போற்ற
கரியமா லவனைக் கடாக்ஷித் தின்றும்
[illegible] மாலெயத்துக் கைகள் மத்தைக்
சரியாமல் பாடித்தி லே வருமவ யாவில்
[illegible] திருமடித் திடி
சிரியர் [illegible]
பேசி மறைந்தனன் கருகனை போதத்தோடே.

மங்களம்.

இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - தாளம் - ஆதி.

ஸ்ரீராமாநுச திருநாட்டைக்கண்டவர்க்கு மங்களம் ஜெயமங்களம் [illegible]

இராமாநுசர் சரித்திரம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமஜயம்.

118194

விளம்பரம்.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய அடியிற்கண்ட புத்தகங்களை வேண்டி தமிழ்ப்புத்தகங்களை அவர்களே முன்பணமனுப்பியும், வி.பி. போஸ்டு மூலமாயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மொத்த மாக புத்தகங்களை வாங்குவோர்களுக்கு மிகவும் சகாயமா கொடுக்கப்படும்.

புத்தக விபரம்.

	ரூ. அ.
ஸ்ரீவிஷ்ணு ப்ரத்யக்ஷநாம சங்கீர்த்தனாமிர்தலஹரி	0—8—
சதுர்வேதி சரித்திர சங்கீர்த்தனை	0—8—
கபோத சரித்திர சங்கீர்த்தனை	0—2—
ஸ்ரீ கண்ணன் திருவிளையாடல் கீர்த்தனை ...	0—2—
க்ஷேத்திரமணிமேகு முத்தமி சரித்திர கீர்த்தனை, கருடபுராண விஷயமுட்பட	0—2—
[illegible] சரித்திர கீர்த்தனை	0—2—
இலட்சுமணன் சரித்திர கீர்த்தனை	0—2—
அனந்ததாசர் சரித்திர சருக்க கீர்த்தனை ...	0—4—
பத்திராசல ராமதாசர் சரித்திர சோபன கீர்த்தனை	0—8—
கம்பாண்டன் சரித்திர கீர்த்தனை	0—2—
தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.	ஆக புத்தகம் 1

பக்த விஜயத்தில் சொல்லிய ஆப்தர் வாக்கியம்.

வெண்பா.

நூர்க்கதை தாய்க் குடம்பெடுத்தே ரிக்காலைப்
பாரதனிலே நச்சிற் பதியாமல்—சேரவிரும்பில்
அங்கெய்தோர் தம்மனது சேகரசெய்யு மாபவர்
பால் சேர்க்கிடுவ் பெறுவர் பண்பு.

ஸ்ரீபாந் ம. கு. திருநாராயணதாசர்,
செங்குந்தர் வீதி 217-வது வீடு,
திருப்பத்தூர்,
சேலம் ஜில்லா.

2174